

[Vilhelm Rasmussen.]

Overslag findes i et Bilag til Finanslovsforslaget, i Tillæg B. Sp. 1323—24. Efter at man der har opgjort de sandsynlige Udgifter, anføres det som sandsynlig Indtægt, at der ved Salget af 100 000 kg Frugt à 30 Ø. skal komme en Indtægt paa 30 000 Kr.

Dette maa siges at være i allerhøjeste Grad ædrueligt, det er, om jeg saa maa sige, overædrueligt. Der er nemlig ved Salget af de 100 000 kg Æblefrugt i det sidste Aar opnaaet en Pris, der gennemsnitlig ligger omkring ved 54 Ø. pr. kg, altsaa en Sum, der langt overstiger den her budgetterede. Naar man nu har regnet med en Pris for det følgende Aar af 30 Ø. pr. kg, tænker jeg mig, at Tankegangen har været den, at det kunde blive et meget betydeligt Frugtaar, og at som Følge deraf Prisen paa Frugt kunde falde. Og det er der ikke noget at indvende imod; men hvis det skulde vise sig at blive et meget stort Frugtaar, saa er der dog ogsaa Grund til at antage, at den absolutte Frugtmængde, der avles oppe i Nykøbing Frugtplantage, vil blive meget større end de 100 000 kg, der kunde avles i et saa daarligt Frugtaar som det sidst forløbne. Hvis derfor Prisen maa antages at blive noget mindre i et godt Frugtaar, har man til Gengæld Lov til at regne med, at Varemængden, der er til Salg, er meget større.

Det forekommer derfor mig, at man ogsaa for Fremtiden kan imødesee særdeles gode Resultater af Frugtavlen i Nykøbing Plantage, og derfor mener jeg som den sidste ærede Taler, at den højtærede Ministers Udtalelser i denne Sag er i allerhøjeste Grad beklagelige, og at det vilde være beklageligt, hvis man i det praktiske Liv vilde tillægge, hvad den højtærede Minister har sagt i denne Sag, særlig Vægt.

Dertil vil jeg føje, at en praktisk Frugtavler et andet Sted her i Landet, Hr. Otto Nielsen, Guldborg, har vist sin Tillid til, hvad Frugtavlen kan indbringe, derved, at han — hvad han meddeler mig i et Brev — udover sin i Forvejen meget store Frugtplantage nu har tilplantet yderligere 20 Td. Land med Frugtræer. Baade de vidunderlige Resultater fra Nykøbing Plantagen og den indirekte Tilkendegivelse af Tillid til Frugtavlen, som fremgaar af denne sidste Oplysning, viser mig, at der er al Grund til, at de, der har dertil egnet Jord, er opmærksomme paa den Indtægtskilde, som man kan forvente sig af rationel Frugtavlen her i Danmark.

Maa jeg saa til Slut, da Sagen ligger

saaledes, henstille til den højtærede Minister, at han aabent erkender, at han har gjort den energiske Gartner i Nykøbing Sindssygehospitals Have Uret, og at den højtærede Minister gør Hr. Gartner Hardy Hansen en Undskyldning for de i enhver Henseende misvisende Udtalelser, Ministeren har fremsat om hans Arbejde i Frugplantagen.

Carlsen-Skiødt: Der har i denne Rigsdagssamling adskillige Gange fra denne Talerstol været ført en meget livlig Forhandling om Frugtavlen her i Danmark. Maa jeg straks indskyde den Bemærkning, at de allerfleste Medlemmer sikkert har den Opfattelse, at der med Ordet Frugtavlen menes Æbleavl. Som Fagmand paa dette Omraade har jeg jo siddet og lyttet meget interesseret til det, der er blevet sagt, og jeg skal ikke nægte, at der er faldet adskillige Udtalelser, der ligger noget langt fra de Resultater, jeg med mine 40 Aars praktiske Erfaring er kommet til. Men det kan jo naturligvis ikke være anderledes. Det samme vilde være Tilfældet, hvis jeg gav mig til at tale om Ting, som jeg ikke havde faglig Forstand paa, saa vilde det gaa akkurat, som naar man stiller den uddannede Læge og den kloge Mand overfor hinanden; den kloge Mand ved Besked med alt muligt, og han lover baade Sundhed og alt andet, medens derimod Lægen med alle sine Erfaringer udtaler sig meget forsigtigt om, hvad han mener, og om sine Resultater.

Med Hensyn til Frugtplantagen oppe ved Nykøbing Sindssygehospital vil jeg da gerne sige, at det er efter min Opfattelse et ganske fortrinligt Resultat, der er opnaaet i indeværende Aar paa Æbleavlens Omraade; det er for vort Lands Vedkommende noget enestaaende. Det gælder for øvrigt ogsaa andre Plantager her i Landet, baade paa Lolland og nede paa Svendborgegnen. Der er enkelte Steder i Landet forrige Aar, hvor jo Æbleavlens som Regel var mislykket, opnaaet Resultater, man er noget forundret over. Om Rentabiliteten for de paagældende Frugtplantagers Vedkommende skal jeg ikke sige noget, da jeg ikke har haft Lejlighed til at se Grundlaget og Udgangspunktet for Regnskaberne. Der kan spille saa mange Ting ind, saa at det for mig med de Oplysninger, jeg i Øjeblikket har, ikke vil være muligt at sige noget bestemt om Rentabiliteten.

Jeg vil gerne sige, nærmest overfor det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som jo er Idealist paa dette Omraade, at Idealisme kan være meget godt i mange Tilfælde. Men der ligger en vis Fare deri. Dette, paa